

USTAWA

z dnia 16 lipca 1987 r.

o jednostkach innowacyjno-wdrożeniowych.

Działalność jednostek innowacyjno-wdrożeniowych stanowi część całokształtu działalności innowacyjnej, która jako twórcza praca i istotny czynnik postępu techniczno-organizacyjnego, wpływająca na rozwój gospodarki narodowej, korzysta ze szczególnego poparcia i opieki Państwa. Mając to na uwadze, stanowi się, co następuje:

Art. 1. Jednostki gospodarcze, które prowadzą albo podejmują działalność zmierzającą do zastosowania osiągnięć naukowych, technicznych lub organizacyjnych, po spełnieniu szczególnych wymagań określonych w ustawie, potwierdzonych wpisem do rejestru, są jednostkami innowacyjno-wdrożeniowymi, zwanymi dalej „jednostkami innowacyjnymi”.

Art. 2. 1. Jednostkami gospodarczymi w rozumieniu ustawy są:

- 1) przedsiębiorstwa państwowe, jednostki badawczo-rozwojowe, spółdzielnie, spółki z udziałem zagranicznym, organizacje społeczne prowadzące działalność gospodarczą za pośrednictwem wyodrębnionych jednostek gospodarczych,
- 2) osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej oraz osoby fizyczne, a także spółki prawa cywilnego,
- 3) spółki handlowe, w tym także tworzone z udziałem Skarbu Państwa, banków, jednostek gospodarki uspołecznionej oraz osób fizycznych,

4) zakłady jednostek gospodarki uspołecznionej oraz placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk, samodzielnie sporządzające bilans, a także jednostki szkół wyższych prowadzące umowną działalność określoną w art. 5 ust. 1.

2. W spółkach tworzonych z udziałem autorów osiągnięć naukowych, technicznych lub organizacyjnych, udziałem tych autorów w kapitale zakładowym spółki może być wartość osiągnięcia stanowiącego jego własność.

3. Jeżeli do kapitału zakładowego spółki, o której mowa w ust. 2, wnoszony jest udział, który nie został wyceniony, wysokość jego ustalona w umowie spółki nie może przekraczać 20% jej kapitału zakładowego.

Art. 3. 1. Do jednostek innowacyjnych stosuje się przepisy dotyczące funkcjonowania oraz zasad tworzenia i znoszenia jednostek gospodarczych, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

2. Jednostki innowacyjne korzystają z ulg i preferencji określonych niniejszą ustawą, niezależnie od ulg przyśługujących im na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 4. 1. Przez osiągnięcia naukowe, techniczne lub organizacyjne rozumie się:

- 1) wynalazki i wzory użytkowe,
- 2) nie wynikające w sposób oczywisty ze stanu nauki i techniki, mogące się nadawać do stosowania inne

niż wymienione w pkt 1 rozwiązania stanowiące własne lub nabyte wyniki prac badawczych, doświadczalnych, projektowych albo organizacyjnych.

2. Przez wdrożenie osiągnięcia naukowego, technicznego albo organizacyjnego rozumie się jego stosowanie (wykorzystanie) w praktyce społeczno-gospodarczej, a zwłaszcza w produkcji.

3. Przez organizację wdrożenia osiągnięcia naukowego, technicznego albo organizacyjnego rozumie się czynności mające na celu przystosowanie wyników prac naukowo-badawczych do pierwszego wdrożenia.

Art. 5. 1. Jednostki gospodarcze mogą być jednostkami innowacyjnymi, jeżeli:

- 1) wytwarzają wyroby lub wykonują usługi będące pierwszym wdrożeniem w kraju osiągnięć naukowych, technicznych albo organizacyjnych, jednak w okresie nie dłuższym niż 3 lata od daty rozpoczęcia ich wdrażania, i nie przekraczają stanu zatrudnienia powyżej 50 osób oraz osiągają w poszczególnych latach podatkowych co najmniej 70% przychodu z tej działalności, albo
- 2) podstawową ich działalnością jest obrót osiągnięciami naukowymi, technicznymi albo organizacyjnymi bądź organizacja wdrażania tych osiągnięć i osiągają z tego tytułu w poszczególnych latach podatkowych co najmniej 70% przychodu.

2. Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek zainteresowanej jednostki gospodarczej, może:

- 1) określić dla pierwszego roku działalności niższy niż wymieniony w ust. 1 pkt 1 i 2 procent przychodów, jednak nie mniej niż 50%,
- 2) wyrazić zgodę na zwiększenie stanu zatrudnienia określonego w ust. 1 pkt 1, jednak nie więcej niż do 100 osób.

Art. 6. 1. Jednostki gospodarcze wpisuje się na ich wniosek do rejestru jednostek innowacyjnych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Wniosek o wpis do rejestru powinien obejmować:

- 1) nazwę i siedzibę jednostki gospodarczej,
- 2) przedmiot i zakres działania,
- 3) opis osiągnięcia naukowego, technicznego lub organizacyjnego, które ma być przedmiotem wdrożenia albo wykonywania usług,
- 4) określenie rodzajów osiągnięć naukowych, technicznych lub organizacyjnych będących przedmiotem obrotu albo organizacji ich wdrażania,
- 5) planowaną docelową wielkość zatrudnienia i przewidywany udział przychodów z działalności innowacyjnej w przychodach ogółem,
- 6) określenie wartości środków trwałych i obrotowych, stanowiących pierwsze wyposażenie jednostki, oraz wskazanie źródeł ich finansowania,
- 7) wskazanie osób upoważnionych do reprezentowania jednostki innowacyjnej.

Art. 7. 1. Rejestr prowadzi i dokonuje w nim wpisów Urząd Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń. O dokonaniu wpisu informuje się wnioskodawcę.

2. Wpis do rejestru jednostki gospodarczej nowo powstałej lub rozpoczynającej działalność innowacyjną mo-

że nastąpić warunkowo, jeżeli jednostka ta zobowiąże się do spełnienia wymogów określonych w art. 5 ust. 1 lub 2 w ciągu 12 miesięcy następujących od daty wpisu.

3. Wpis do rejestru uważa się również za dokonany, jeżeli w ciągu 2 miesięcy, licząc od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 2, nie poinformowano wnioskodawcy o braku przesłanek do dokonania wpisu.

4. Urząd Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń:
- 1) nie dokona wpisu do rejestru, jeżeli przeciwko projektowanej działalności przemawiają względy obronności lub bezpieczeństwa Państwa,
 - 2) dokona skreślenia z rejestru, jeżeli jednostka innowacyjna przestała spełniać warunki określone w art. 5 ust. 1 lub 2.

5. Skreślenia z rejestru dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej. Decyzja ta może być zażarzona do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Art. 8. 1. Jednostki innowacyjne będące jednostkami gospodarki społecznej:

- 1) pomniejszają kwoty podatku dochodowego o wydatki ze środków własnych, przeznaczone na finansowanie przedsięwzięć badawczo-rozwojowych i nakładów inwestycyjnych związanych z działalnością innowacyjną, oraz o środki przeznaczone na spłatę kredytów inwestycyjnych zaciągniętych na tę działalność,
- 2) wydatki na postęp techniczno-ekonomiczny wliczają bezpośrednio w ciężar kosztów działalności,
- 3) zwalnia się:
 - a) z wpłat na Fundusz Obsługi Zadłużenia Zagranicznego,
 - b) z wpłat na Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki,
 - c) z wpłat kaucji od inwestycji polegających na budownictwie obejmującym budynki, a ponadto
- 4) zwalnia się z podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń, jeżeli spełniają warunki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem art. 5 ust. 2.

2. Jednostki innowacyjne będące przedsiębiorstwami państwowymi są zwolnione z obowiązku wpłat amortyzacji do budżetu centralnego lub na scentralizowany wojewódzki rachunek amortyzacji.

3. Do zakładów sporządzających samodzielnie bilans w przedsiębiorstwach państwowych będących jednostkami innowacyjnymi stosuje się odpowiednio przepis ust. 2.

4. Do jednostek szkół wyższych będących jednostkami innowacyjnymi nie mają zastosowania przepisy określające wielkość zatrudnienia i środków na wynagrodzenia.

Art. 9. 1. Jednostki gospodarki społecznej, które wnoszą środki funduszu rozwoju do spółek handlowych będących jednostkami innowacyjnymi prowadzącymi działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, pomniejszają kwotę podatku dochodowego o 50% kwoty wnoszonego udziału.

2. W przypadku gdy zakład samodzielnie sporządzający bilans jest jednostką innowacyjną prowadzącą działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, jednostka gospodarcza będąca przedsiębiorstwem wielozakłado-

wym potrąca z podatku dochodowego wydatki ze środków własnych, ponoszone przez ten zakład w roku podatkowym na finansowanie przedsięwzięć badawczo-rozwojowych i nakładów inwestycyjnych związanych z działalnością innowacyjną, a także środków przeznaczonych na spłatę kredytów inwestycyjnych zaciągniętych na tę działalność.

Art. 10. 1. Jednostki innowacyjne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej uiszczają podatek dochodowy obniżony o 50% udowodnionych wydatków, nie stanowiących kosztów uzyskania przychodów, przeznaczonych na finansowanie przedsięwzięć badawczo-rozwojowych i inwestycyjnych związanych z działalnością określoną w art. 5 ust. 1. Obniżkę tę stosuje się również z tytułu wydatków poniesionych w latach poprzedzających rok, w którym osiągnięty został dochód z tej działalności.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się ulg podatkowych z tytułu inwestycji, przewidzianych odrębnymi przepisami.

3. Do obniżki, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio zasady i tryb określone w przepisach o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji, z tym że obniżkę z tytułu wydatków przeznaczonych na finansowanie przedsięwzięć badawczo-rozwojowych i inwestycyjnych stosuje się bez względu na kwotę tych wydatków.

4. Jednostki innowacyjne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej zwalniają się z podatku dochodowego od przychodów z działalności innowacyjnej w ciągu 12 miesięcy od daty dokonania wpisu do rejestru, chyba że na podstawie odrębnych przepisów korzystają już ze zwolnienia z tego podatku.

Art. 11. 1. Ulgi określone w art. 8 i 9 stosowane są zaliczkowo w okresach płatności i rozliczane po przedłożeniu przez jednostkę innowacyjną bilansu lub rozliczenia za rok podatkowy, którego ulgi te dotyczą.

2. W razie niespełniania warunków określonych w art. 5 ust. 1 lub 2, jednostka gospodarcza traci uprawnienia do ulg określonych w art. 8, 9 i 10 za rok podatkowy, który podlega rozliczeniu.

3. Rozliczeń, o których mowa w ust. 1, dokonują właściwe miejscowo urzędy skarbowe.

Art. 12. 1. Sprzedaż i dostawy surowców, materiałów, paliw oraz energii i wyrobów na rzecz jednostek innowacyjnych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, odbywają się na zasadach określonych w przepisach ustalających preferencje w zakresie zaopatrzenia.

2. Sprzedaż produktów jednostek innowacyjnych nie podlega obowiązkowemu pośrednictwu w obrocie.

Art. 13. 1. Ceny towarów i usług wytwarzanych (świadczonych) przez jednostki innowacyjne w ramach działalności określonej w art. 5 ust. 1 są cenami umownymi.

2. Przy uzgadnianiu cen umownych określonych w ust. 1 jednostka innowacyjna nie ma obowiązku przedstawiania odbiorcy kalkulacji ceny.

3. Przy ustalaniu cen towarów i usług, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o:

- 1) okresowym zakazie podwyższania cen,
- 2) okresowym maksymalnym wskaźniku wzrostu cen,

3) obowiązku informowania izb skarbowych o zamiarze podwyższenia ceny umownej.

Art. 14. Jednostki innowacyjne stosują stawkę odpisów dewizowych w wysokości 50% wpływów dewizowych. Minister Handlu Zagranicznego może na wniosek jednostki innowacyjnej ustalić stawkę wyższą.

Art. 15. Przy ubieganiu się przez jednostkę innowacyjną o koncesję na prowadzenie działalności w zakresie handlu zagranicznego jednostka ta nie ma obowiązku wykazania się osiągnięciem wartości bezpośredniego eksportu wytwarzanych towarów lub świadczonych usług w wysokości co najmniej 25% własnej produkcji lub usług albo przekroczeniem w skali rocznej wartości tego eksportu określonej w odrębnych przepisach.

Art. 16. 1. Podatek dochodowy od dochodów uzyskanych przez autora, o którym mowa w art. 2 ust. 2, z tytułu określonego w tym przepisie jego udziału w spółce nie może być ustalony w kwocie przekraczającej 50% tych dochodów.

2. Jednostki innowacyjne mogą zawierać umowy o dzieło z autorami osiągnięć, o których mowa w art. 4 ust. 1, nie będącymi właścicielami tych osiągnięć.

3. Przy ustalaniu podatku od wynagrodzeń otrzymanych z tytułu umów, o których mowa w ust. 2, uwzględnia się koszty uzyskania tych wynagrodzeń w wysokości 50%.

Art. 17. W przypadku gdy jednostką innowacyjną jest osoba fizyczna, osoba ta w zakresie działalności innowacyjnej jest zwolniona od uzyskiwania zezwolenia na działalność wytwórczą, usługową lub handlową.

Art. 18. Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń może przeznaczać środki Centralnego Funduszu Wspomagania Wdrożeń jako udziały Skarbu Państwa w przedsiębiorstwach mieszanych lub w spółkach handlowych będących jednostkami innowacyjnymi i reprezentuje Skarb Państwa w tych jednostkach.

Art. 19. W ustawie z dnia 23 grudnia 1985 r. o centralnych funduszach rozwoju nauki i techniki (Dz. U. Nr 59, poz. 297 i z 1986 r. Nr 47, poz. 226) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Centralny Fundusz Wspomagania Wdrożeń przeznacza się na dofinansowanie przedsięwzięć wdrożeniowych o istotnym znaczeniu dla gospodarki narodowej, a także na udziały Skarbu Państwa w przedsiębiorstwach mieszanych lub spółkach handlowych będących jednostkami innowacyjnymi.

2. Wpłaty z tytułu zwrotu udzielonej pomocy finansowej oraz dochody z tytułu udziałów, o których mowa w ust. 1, wpływają dodatkowo na Centralny Fundusz Wspomagania Wdrożeń.”

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1987 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec